

KONVENCIJA
PAR JURISDIKCIJU UN SPRIEDUMU ATZĪŠANU
UN IZPILDI CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

PREAMBULA

ŠĪS KONVENCIJAS AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

APŅĒMUŠĀS stiprināt to personu tiesisko aizsardzību, kuru mītnesvieta ir šo valstu teritorijā,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka šā tālab ir jānosaka tiesu starptautiskā jurisdikcija, jāsekmē atzīšana un jāievieš ātra procedūra spriedumu, publisku aktu un izlīgumu izpildes nodrošināšanai,

APZINOTIES to starpā esošās saiknes, kas ekonomikas jomā atļautas brīvās tirdzniecības nolīgumos, kas noslēgti starp Eiropas Kopienu un noteiktām Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm,

ŅEMOT VĒRĀ:

- 1968. gada 27. septembra Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi izdarīti ar Pievienošanās konvencijām atbilstoši Eiropas Savienības secīgai paplašināšanai;
- 1988. gada 16. septembra Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kas paplašina 1968. gada Briseles Konvencijas noteikumu piemērošanu, tos attiecinot uz konkrētām Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm;
- Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kas aizstājusi iepriekšminēto Briseles Konvenciju;
- 2005. gada 19. oktobrī Briselē parakstīto Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes nolīgumu par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās;

PĀRLIECĪBĀ, ka Regulā (EK) Nr. 44/2001 noteikto principu attiecināšana arī uz šā instrumenta Līgumslēdzējām pusēm stiprinās tiesisko un ekonomisko sadarbību,

VĒLOTIES nodrošināt pēc iespējas vienotu šā instrumenta interpretāciju,

šajā sakarā IR NOLĒMUŠAS noslēgt šo Konvenciju un

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. PANTS

1. Šo konvenciju piemēro civillietās un komercietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām.

2. Konvenciju nepiemēro attiecībā uz:

- a) fizisko personu juridisko statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju, īpašumtiesībām, kas izriet no laulības attiecībām, testamentiem un mantošanas;
- b) bankrotu, ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistītām procedūrām, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;
- c) sociālo nodrošinājumu;
- d) šķirējtiesu.

3. Šajā konvencijā termins "valsts, kurai ir saistoša šī konvencija" nozīmē jebkuru valsti, kas ir šīs konvencijas Līgumslēdzēja puse vai Eiropas Kopienas dalībvalsts. Tas var nozīmēt arī Eiropas Kopienu.

II SADAĻA

JURISDIKCIJA

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

2. PANTS

1. Saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem personas, kuru domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās valsts tiesā.
2. Uz personām, kuru domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, bet kuras nav attiecīgās valsts pilsoņi, attiecas jurisdikcijas normas, ko piemēro attiecīgās valsts pilsoņiem.

3. PANTS

1. Personas, kuru domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt tiesā citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, vienīgi saskaņā ar šīs sadaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Jo īpaši pret tām nepiemēro I pielikumā izklāstītos valsts jurisdikcijas noteikumus.

4. PANTS

1. Ja atbildētāja domicils nav valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, tad katras tādas valsts tiesu jurisdikciju, kurai ir saistoša šī konvencija, ievērojot 22. un 23. pantu, nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.
2. Pret šādu atbildētāju visas personas, kuru domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, neatkarīgi no viņu pilsonības, attiecīgajā valstī var tāpat kā attiecīgās valsts pilsoņi izmantot spēkā esošās jurisdikcijas normas, un jo īpaši I pielikumā norādītās normas.

2. IEDAĻA

ĪPAŠĀ JURISDIKCIJA

5. PANTS

Personu, kuras domicils ir valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt:

1. a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesā;
- b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:
 - preču iegādes gadījumā – vieta valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai bija jāpiegādā;
 - pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā saskaņā ar līgumu pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz;
- c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

2. lietās, kas attiecas uz uzturēšanu:
 - a) uztura kreditora domicila vai pastāvīgās mītnesvietas tiesā; vai
 - b) tiesā, kuras jurisdikcijā saskaņā ar tās tiesību aktiem ir tiesvedība attiecībā uz personas juridisko statusu, ja jautājums par uzturēšanu ir saistīts ar šādu tiesvedību, ja vien šīs jurisdikcijas pamatā nav vienīgi vienas iesaistītās puses pilsonība; vai
 - c) tiesā, kuras jurisdikcijā saskaņā ar tās tiesību aktiem ir tiesvedība attiecībā uz vecāku atbildību, ja jautājums par uzturēšanu ir saistīts ar šādu tiesvedību, ja vien šīs jurisdikcijas pamatā nav vienīgi vienas iesaistītās puses pilsonība;
3. lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazi-deliktu – tās vietas tiesā, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;
4. attiecībā uz tādu civilprasību par zaudējumu atlīdzināšanu vai restitūciju, kuras pamatā ir kriminālsodāma darbība – tiesā, kurā izskata attiecīgo krimināllietu, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā saskaņā ar tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

5. attiecībā uz strīdiem, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības– filiāles, aģentūras vai citas struktūras atrašanās vietas tiesā;
6. kā ar statūtiem vai rakstisku instrumentu izveidota, vai mutiski izveidota un rakstiski apstiprināta trasta dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju – tiesās tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir trasta domicils;
7. attiecībā uz strīdiem par tādas atlīdzības maksājumu, ko prasa saistībā ar kravas izglābšanu – tiesā, kuras jurisdikcijā attiecīgajai kravai:
 - a) ir uzlikts arests, lai nodrošinātu šādu maksājumu; vai
 - b) varēja tikt uzlikts šāds arests, taču ir tikusi iemaksāta drošības nauda vai sniegts cits nodrošinājums,

ar nosacījumu, ka šo noteikumu piemēro vienīgi tad, ja tiek apgalvots, ka atbildētājs ir ieinteresēts kravā vai bija ieinteresēts tās izglābšanas laikā.

6. PANTS

Personu, kuras domicils ir kādā valstī, kam ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt arī:

1. ja šī persona ir viena no vairākiem atbildētājiem – tās vietas tiesā, kurā kādam no atbildētājiem ir domicils, ja prasības ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi;
2. kā trešo personu prasībā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos – tiesā, kurā celta sākotnējā prasība, ja vien tā nav ierosināta vienīgi ar mērķi attiecībā uz šo personu nepieļaut tās tiesas jurisdikciju, kura būtu kompetenta šīs personas lietā;
3. ar pretprasību, kura izriet no tā paša līguma vai faktiem, kas bija pamatprasības pamatā – tiesā, kurā tiek izskatīta pamatprasība;
4. lietās, kas attiecas uz līgumu, ja tiesvedību var apvienot ar tiesvedību pret to pašu atbildētāju jautājumos par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu – tiesā tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā atrodas īpašums.

7. PANTS

Ja saskaņā ar šo konvenciju tās valsts, kurai ir saistoša šī konvencija, tiesas jurisdikcijā ir prasības attiecībā uz atbildību, ko rada kuģa izmantošana vai ekspluatācija, minētās tiesas - vai jebkuras citas tiesas, kas to šajā nolūkā aizstāj saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem - jurisdikcijā ir arī prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

3. IEDAĻA

JURISDIKCIJA LIETĀS, KAS ATTIECAS UZ APDROŠINĀŠANU

8. PANTS

Lietās attiecībā uz apdrošināšanu jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.

9. PANTS

1. Apdrošinātāju, kura domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt:
 - a) tiesās tajā valstī, kurā ir viņa domicils; vai

- b) citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, ja prasību iesniedzis apdrošinājumaņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs – tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils;
- c) ja viņš ir līdzapdrošinātājs – tiesās tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir uzsākta tiesvedība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav valstī, kam ir saistoša šī konvencija, bet kuram ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no valstīm, kam ir saistoša šī konvencija, strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības, ir domicils minētajā valstī.

10. PANTS

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu, apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus nelabvēlīgi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

11. PANTS

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju - ja to atļauj attiecīgās tiesas tiesību akti - var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse.

2. Šīs konvencijas 8., 9. un 10. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiesas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiesas prasības, nosaka, ka apdrošinājumaņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi ir tās pašas tiesas jurisdikcijā.

12. PANTS

1. Neskarot 11. panta 3. punktu, apdrošinātājs var celt prasību vienīgi tās valsts tiesās, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai atbildētājs ir apdrošinājumaņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

13. PANTS

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1. ko panāk pēc strīda rašanās; vai
2. kas ļauj apdrošinājumaņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas; vai

3. kas ir noslēgta starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīga mītnesvieta tajā pašā valstī, kam ir saistoša šī konvencija, un kas piešķir jurisdikciju šīs valsts tiesām, pat ja notikums, kas rada kaitējumu, iestātos ārvalstīs, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā attiecīgās valsts tiesību aktiem; vai
4. kas ir noslēgta ar apdrošinājuma ņēmēju, kura domicils nav valstī, kam ir saistoša šī konvencija, izņemot tiktāl, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu valstī, kurai ir saistoša šī konvencija; vai
5. kas ir saistīta ar apdrošināšanas līgumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 14. pantā paredzētajiem riskiem.

14. PANTS

Riski, kas minēti 13. panta 5. punktā, ir šādi:

1. jebkāds turpmāk norādītā zaudējums vai bojājums:
 - a) jūras kuģi, iekārtas, kas atrodas kontinentālajā šelfā vai atklātā jūrā, vai gaisa kuģi, ja zaudējumu vai bojājumu rada apdraudējumi, kas saistīti ar to izmantošanu komerciāliem nolūkiem;

- b) preces tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzīts ir pārvadājums ar šādiem kuģiem vai gaisa kuģiem vai ietver šādu pārvadājumu;
2. jebkāda atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas zaudējumu vai bojājumu:
- a) kura izriet no kuģu, iekārtu vai gaisa kuģu izmantošanas vai ekspluatācijas, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ciktāl attiecībā uz pēdējiem minētajiem tās valsts tiesību akti, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā šāds gaisa kuģis ir reģistrēts, neaizliedz vienošanos par jurisdikciju attiecībā uz šādu risku apdrošināšanu;
 - b) par zaudējumu vai bojājumu, ko nodarījušas preces tranzītā, kā aprakstīts 1. punkta b) apakšpunktā;
3. jebkādi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar kuģu, iekārtu vai gaisa kuģu izmantošanu vai ekspluatāciju, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, jo īpaši kravas vai frakts līguma zaudējums;
4. jebkādi riski vai intereses saistībā ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;
5. neskarot 1. līdz 4. punktu, visi lielie riski.

4. IEDAĻA

JURISDIKCIJA ATTIECĪBĀ UZ PATĒRĒTĀJU LĪGUMIEM

15. PANTS

1. Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu, ja:

- a) tas ir līgums par preču iegādi ar nomaksu pa daļām; vai
- b) tas ir līgums par aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai jebkāda cita veida kredītu, kas izsniegts nolūkā finansēt preču iegādi; vai
- c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, vai jebkādā veidā vērš šādu darbību uz šo valsti vai vairākām valstīm, tostarp attiecīgo valsti, un līgums ietilpst šādas darbības jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar personu, kuras domicils nav valstī, kam ir saistoša šī konvencija, bet kurai ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no valstīm, kam ir saistoša šī konvencija, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras uzņēmuma darbības, uzskata, ka attiecīgās personas domicils ir šajā valstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz pārvadājuma līgumiem, izņemot līgumus, kas par kopēju cenu paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu.

16. PANTS

1. Patērētājs var celt prasību pret otru līgumslēdzēju pusi vai nu tiesās tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir minētās puses domicils, vai arī patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Otra līgumslēdzēja puse var celt prasību pret patērētāju vienīgi tās valsts tiesās, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

17. PANTS

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1. ko panāk pēc strīda rašanās; vai

2. kas ļauj patērētājam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas; vai
3. kas ir noslēgta starp patērētāju un otru līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīga mītnesvieta tajā pašā valstī, kam ir saistoša šī konvencija, un kas piešķir jurisdikciju šīs valsts tiesām, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā attiecīgās valsts tiesību aktiem.

5. IEDAĻA

JURISDIKCIJA ATTIECĪBĀ UZ ATSEVIŠĶIEM DARBA LĪGUMIEM

18. PANTS

1. Lietās, kas attiecas uz atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.
2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav valstī, kam ir saistoša šī konvencija, bet kuram ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no valstīm, kam ir saistoša šī konvencija, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības, uzskata, ka attiecīgā darba devēja domicils ir šajā valstī.

19. PANTS

Darba devēju, kura domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt:

1. tās valsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai
2. citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija:
 - a) tiesā tajā vietā, kur darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesā tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz; vai
 - b) ja darbinieks pastāvīgi neveic vai neveica darbu vienā noteiktā valstī – tiesā tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

20. PANTS

1. Darba devējs var celt prasību tiesās vienīgi tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir darbinieka domicils.
2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

21. PANTS

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi saskaņā ar vienošanos par jurisdikciju:

1. ko panāk pēc strīda rašanās; vai
2. kas ļauj darbiniekam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas.

6. IEDAĻA

IZŅĒMUMA JURISDIKCIJA

22. PANTS

Šādām tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no domicila:

1. lietā, kuras priekšmets lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre – tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā atrodas īpašums.

Tomēr lietā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma noma/īre, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai uz ne ilgāk kā sešiem mēnešiem pēc kārtas, jurisdikcija ir arī tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir atbildētāja domicils, ar nosacījumu, ka īrnieks/nomnieks ir fiziska persona un ka iznomātāja/izīrētāja un īrnieka/nomnieka domicils ir vienā un tajā pašā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija;

2. lietā, kuras priekšmets ir uzņēmēj sabiedrību, citu juridisko personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību izveides spēkā esamība, to darbības izbeigšana vai likvidācija, vai to pārvaldes struktūru pieņemto lēmumu spēkā esamība – tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā ir uzņēmēj sabiedrības, juridiskās personas vai apvienības atrašanās vieta. Lai noteiktu šo atrašanās vietu, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;
3. lietā, kuras priekšmets ir valsts reģistru ierakstu spēkā esamība – tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kura uztur attiecīgo reģistru;
4. lietā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai spēkā esamību, kas jādeponē vai jāreģistrē, neatkarīgi no tā, vai jautājums ir izvirzīts prasībā vai aizstāvībā – tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā deponēšana vai reģistrācija ir pieteikta vai veikta vai kurā to uzskata par veiktu saskaņā ar kāda Kopienas akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

Neskarot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, tiesām katrā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, neatkarīgi no domicila ir izņēmuma jurisdikcija lietās par jebkura attiecīgajai valstij piešķirtā Eiropas patenta reģistrāciju vai spēkā esamību neatkarīgi no tā, vai jautājums ir izvirzīts prasībā vai aizstāvībā;

5. lietā attiecībā uz sprieduma izpildi –tiesām tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā spriedums ir izpildīts vai ir jāizpilda.

7. IEDAĻA

VIENOŠANĀS PAR JURISDIKCIJU

23. PANTS

1. Ja puses, no kurām vienai vai vairākām domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, ir vienojušās par to, ka tiesai vai tiesām kādā valstī, kam ir saistoša šī konvencija, ir jurisdikcija izskatīt jebkādus strīdus, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar noteiktām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Šāda vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

- a) rakstiska vai rakstiski apstiprināta; vai

- b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā pastāvošajai praksei; vai
 - c) starptautiskajā tirdzniecībā vai komercdarbībā – tādā formā, kas atbilst praksei, par ko puses zina vai par ko pusēm būtu vajadzējis zināt, un ko šādā tirdzniecībā vai komercdarbībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses plaši pazīst un regulāri ievēro.
2. Jebkura saziņa, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgs "rakstiskam".
3. Ja šādu vienošanos noslēdz puses, no kurām nevienai domicils nav valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, tad tiesām citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, nav jurisdikcijas izskatīt strīdus starp šādām pusēm, ja vien izvēlētā tiesa vai tiesas nav atteikušās no jurisdikcijas.
4. Tiesai vai tiesām valstī, kam ir saistoša šī konvencija, kurām ar trasta dibināšanas aktu ir piešķirta jurisdikcija, ir izņēmuma jurisdikcija jebkurā prasībā, kas celta pret trasta dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas šo personu attiecības vai viņām trastā noteiktās tiesības vai pienākumi.
5. Vienošanās vai trasta dibināšanas akta noteikumi, ar ko piešķir jurisdikciju, nav spēkā, ja tie ir pretrunā 13., 17. vai 21. panta noteikumiem vai ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

24. PANTS

Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs konvencijas noteikumiem, jurisdikcija ir tiesai, kurā atbildētājs vēršas, tajā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs vēršies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai ja citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

8. IEDAĻA

JURISDIKCIJAS UN PIENĒMAMĪBAS PĀRBAUDE

25. PANTS

Ja tiesā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, ceļ prasību, kura galvenokārt attiecas uz lietu, kas saskaņā ar 22. pantu ir citas valsts, kurai ir saistoša šī konvencija, tiesu izņēmuma jurisdikcijā, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

26. PANTS

1. Ja atbildētājs, kura domicils ir vienā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, tiek iesūdzēts tiesā citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, un neierodas tiesā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien tās jurisdikcija nav atvasināta no šīs konvencijas noteikumiem.
2. Tiesa aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.
3. Šā panta 2. punkta vietā piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta saskaņā ar minēto konvenciju.
4. Eiropas Kopienas dalībvalstis, kurām ir saistoša Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1348/2000 vai 2005. gada 19. oktobrī Briselē parakstītais Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu, savstarpējās attiecībās piemēro minētās regulas 19. pantu, ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta saskaņā ar minēto regulu vai minēto nolīgumu.

9. IEDAĻA

LIS PENDENS UN SAISTĪTAS PRASĪBAS

27. PANTS

1. Ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas tiesās dažādās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.
2. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

28. PANTS

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas tiesās dažādās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.
2. Ja šīs prasības tiek izskatītas pirmajā instancē, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.

29. PANTS

Ja prasības ir vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

30. PANTS

Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

1. laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam; vai
2. ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā - laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā.

10. IEDAĻA

PAGaidu PASĀKUMI, TOSTARP AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

31. PANTS

Tās valsts tiesās, kurai ir saistoša šī konvencija, var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, ko var piemērot saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, pat ja saskaņā ar šo konvenciju lieta pēc būtības ir citas valsts, kurai ir saistoša šī konvencija, tiesu jurisdikcijā.

III SADAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

32. PANTS

Šajā konvencijā "spriedums" ir jebkurš spriedums, ko pieņēmusi tiesa valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, neatkarīgi no sprieduma nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesas ierēdnis.

1. IEDAĻA

ATZĪŠANA

33. PANTS

1. Spriedumu, kas pieņemts valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija.
2. Jebkura ieinteresētā puse, kas sprieduma atzīšanu izvirza par galveno jautājumu strīdā, saskaņā ar šīs sadaļas 2. un 3. iedaļā noteiktajām procedūrām var iesniegt pieteikumu lēmuma pieņemšanai par sprieduma atzīšanu.
3. Ja tiesvedības rezultāts tiesā kādā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

34. PANTS

Spriedumu neatzīst:

1. ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kurā prasa atzīšanu;

2. aizmuguriska sprieduma gadījumā — ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;
3. ja tas ir nesavienojams ar spriedumu, kas valstī, kurā prasa atzīšanu, pieņemts strīdā starp tām pašām pusēm;
4. ja tas ir nesavienojams ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, vai kādā trešā valstī un par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ar nosacījumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai valstī, kurā prasa atzīšanu.

35. PANTS

1. Turklāt spriedumu neatzīst, ja tas ir pretrunā II sadaļas 3., 4. vai 6. iedaļai, kā arī 68. pantā paredzētajā gadījumā. Spriedumu turklāt var atteikties atzīt jebkurā gadījumā, kas paredzēts 64. panta 3. punktā vai 67. panta 4. punktā.
2. Pārbaudot jurisdikcijas pamatu iepriekšējā punktā minētajā gadījumā, tiesai vai iestādei, kurā iesniegts pieteikums par atzīšanu, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes valsts tiesas jurisdikcijai.

3. Ņemot vērā 1. punktu, izcelsmes valsts tiesas jurisdikcija nav pārskatāma. Šīs konvencijas 34. panta 1. punktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikciju.

36. PANTS

Ārvalstīs pieņemti spriedumi nekādos apstākļos nav pārskatāmi pēc būtības.

37. PANTS

1. Tiesa valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā prasa atzīt spriedumu, kas pieņemts citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, drīkst apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā.

2. Tiesa valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā prasa atzīt spriedumu, kas pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst apturēt tiesvedību, ja izcelsmes valstī izpilde ir atlikta, pamatojoties uz pārsūdzību.

2. IEDAĻA

IZPILDE

38. PANTS

1. Spriedumu, kas pieņemts un izpildāms valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, izpilda citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, tad, kad pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma spriedums ir pasludināts par izpildāmu šajā valstī.
2. Tomēr Apvienotajā Karalistē šādu spriedumu Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā izpilda tad, kad pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tas reģistrēts izpildei attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

39. PANTS

1. Pieteikumu iesniedz II pielikuma sarakstā norādītajā tiesā vai kompetentajā iestādē.
2. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās puses domicila vietu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, vai arī uz izpildes vietu.

40. PANTS

1. Pieteikuma iesniegšanas procedūru reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā prasa izpildi.
2. Pieteikuma iesniedzējam ir jānorāda adrese dokumentu izsniegšanai tās tiesas jurisdikcijas teritorijā, kurā iesniedz pieteikumu. Tomēr, ja tās valsts tiesību akti, kurā prasa izpildi, neparedz norādīt šādu adresi, pieteikuma iesniedzējs ieceļ pārstāvi *ad litem*.
3. Pieteikumam pievieno 53. pantā minētos dokumentus.

41. PANTS

Spriedumu pasludina par izpildāmu, tiklīdz ir izpildītas 53. pantā minētās formalitātes, neveicot pārbaudes saskaņā ar 34. un 35. pantu. Puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, šajā stadijā nav tiesīga iesniegt nekādus paskaidrojumus pieteikuma sakarā.

42. PANTS

1. Lēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību tūlīt dara zināmu pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta tās valsts tiesību aktos, kurā prasa izpildi.
2. Lēmumu par izpildāmības pasludināšanu izsniedz pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pievienojot spriedumu, ja tas šai pusei jau nav izsniegts.

43. PANTS

1. Visas puses var pārsūdzēt lēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību.
2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas norādīta III pielikuma sarakstā.
3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē kārtību strīdus gadījumos.
4. Ja puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, neierodas apelācijas instances tiesā tiesvedībā saistībā ar pieteikuma iesniedzēja ierosinātu pārsūdzību, piemēro 26. panta 2. līdz 4. punktu, pat ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, domicils nav nevienā no valstīm, kurām ir saistoša šī konvencija.

5. Pārsūdzību par izpildāmības pasludināšanu iesniedz mēneša laikā pēc izpildāmības pasludināšanas lēmuma izsniegšanas. Ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, domicils ir valstī, kam ir saistoša šī konvencija, bet kas nav tā pati valsts, kurā pasludināta izpildāmība, tad pārsūdzības termiņš ir divi mēneši, un to sāk skaitīt no dienas, kad lēmums par izpildāmības pasludināšanu izsniegts vai nu personiski, vai arī mītnesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

44. PANTS

Spriedumu par pārsūdzību var apstrīdēt vienīgi ar IV pielikumā minēto pārsūdzību.

45. PANTS

1. Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 43. vai 44. pantu, atsakās pasludināt izpildāmību vai atceļ to, vienīgi pamatojot to ar kādu no 34. un 35. pantā noteiktajiem iemesliem. Lēmumu tā pieņem nekavējoties.

2. Ārvalstīs pieņemti spriedumi nekādos apstākļos nav pārskatāmi pēc būtības.

46. PANTS

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 43. vai 44. pantu, pēc tās puses pieteikuma, attiecībā uz kuru prasa izpildi, aptur tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā izcelsmes valstī vai ja šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies; pēdējā minētajā gadījumā tiesa var noteikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.
2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkuru izcelsmes valstī pieejamo pārsūdzības veidu 1. punkta vajadzībām uzskata par pārsūdzību vispārējā kārtībā.
3. Tiesa var arī izpildei piemērot nosacījumu, ka jāsniedz tiesas noteikts nodrošinājums.

47. PANTS

1. Ja spriedums jāatzīst saskaņā ar šo konvenciju, nekas neliedz pieteikuma iesniedzējam izmantot pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus, saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā iesniegts pieteikums, neprasot izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 41. pantu.

2. Izpildāmības pasludināšana dod tiesības veikt jebkādus aizsardzības pasākumus.
3. Termiņā, kas saskaņā ar 43. panta 5. punktu noteikts izpildāmības pasludināšanas pārsūdzībai, un līdz jebkuras šādas pārsūdzības izlemšanai pret tās puses īpašumu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nedrīkst veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus.

48. PANTS

1. Ja spriedums ir pieņemts ārvalstīs vairākās lietās un ja izpildāmību nav iespējams pasludināt attiecībā uz visām lietām, tiesa vai kompetentā iestāde to pasludina attiecībā uz vienu vai vairākām lietām.
2. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt pasludināt izpildāmību tikai attiecībā uz kādām atsevišķām sprieduma daļām.

49. PANTS

Ārvalsts spriedums, kas kā sodu nosaka periodiskus maksājumus, ir izpildāms tajā valstī, kurā prasa izpildi, vienīgi tad, ja izcelsmes valsts tiesas ir galīgi noteikušas maksājuma summu.

50. PANTS

1. Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes valstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, ir tiesīgs šajā iedaļā paredzētajā procedūrā saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz tiesību akti valstī, kurā prasa izpildi.

2. Taču pieteikuma iesniedzējs, kurš prasa izpildīt lēmumu, ko administratīva iestāde Dānijā, Islandē vai Norvēģijā pieņēmusi attiecībā uz uzturēšanu, var valstī, kurā prasa izpildi, prasīt 1. punktā minēto palīdzību vai atbrīvojumu, ja šis pieteikuma iesniedzējs iesniedz Dānijas, Islandes vai Norvēģijas Tieslietu ministrijas izziņu par to, ka viņš atbilst ekonomiskajām prasībām, lai viņam varētu piešķirt pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem.

51. PANTS

No personas, kas vienā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, prasa izpildīt spriedumu, kas pieņemts citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, neprasa nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu tā iemesla dēļ, ka šī persona ir ārvalsts pilsonis vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas mītnesvietas valstī, kurā prasa izpildi.

52. PANTS

Lietā par izpildāmības pasludināšanu valstī, kurā prasa izpildi, nedrīkst uzlikt nekādu maksu, nodokli vai nodevu, ko aprēķina, pamatojoties uz attiecīgās lietas vērtību.

3. IEDAĻA

KOPĒJIE NOTEIKUMI

53. PANTS

1. Persona, kas prasa atzīšanu vai izpildāmības pasludināšanu, iesniedz sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem.
2. Persona, kas prasa izpildāmības pasludināšanu, iesniedz arī 54. pantā minēto apliecību, neskarot 55. pantu.

54. PANTS

Tiesa vai kompetentā iestāde valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā pieņemts spriedums, pēc jebkuras ieinteresētās puses lūguma izdod apliecību, izmantojot standarta veidlapu šīs konvencijas V pielikumā.

55. PANTS

1. Ja 54. pantā minētā apliecība nav iesniegta, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tās iesniegšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu, vai, ja tā uzskata informāciju par pietiekamu, neprasīt iesniegt apliecību.

2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojumus apliecina persona, kas tam kvalificēta kādā no valstīm, kurai ir saistoša šī konvencija.

56. PANTS

Attiecībā uz 53. pantā vai 55. panta 2. punktā minētajiem dokumentiem vai dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*, neprasa veikt legalizāciju vai līdzīgas formalitātes.

IV SADAĻA

PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

57. PANTS

1. Dokumentu, kas oficiāli sagatavots vai reģistrēts kā publisks akts un kas ir izpildāms vienā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, pasludina par izpildāmu citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, pamatojoties uz pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar 38. un turpmākajos pantos noteikto kārtību. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 43. vai 44. pantu, atsakās pasludināt izpildāmību vai atceļ to vienīgi tad, ja attiecīgā akta izpilde ir acīmredzami pretrunā tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kurā prasa izpildi.
2. Tādas vienošanās attiecībā uz uzturēšanas saistībām, kuras noslēgtas pārvaldes iestādēs vai kuru autentiskumu tās nodrošinājušas, arī uzskata par publiskiem aktiem 1. punkta nozīmē.
3. Iesniegtajam aktam ir jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes valstī.
4. Attiecīgi piemēro III sadaļas 3. iedaļu. Tās valsts kompetentā iestāde, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā sastādīts vai reģistrēts publisks akts, pēc jebkuras ieinteresētās puses lūguma izdod apliecību, izmantojot standarta veidlapu šīs konvencijas VI pielikumā.

58. PANTS

Izlīgums, kas apstiprināts tiesā tiesvedības gaitā un ir izpildāms valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā izlīgums noslēgts, ir izpildāms valstī, kurā prasa izpildi, saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā publiski akti. Tās valsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurai ir saistoša šī konvencija un kurā apstiprināts izlīgums, pēc jebkuras ieinteresētās puses lūguma izdod apliecību, izmantojot standarta veidlapu šīs konvencijas V pielikumā.

V SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

59. PANTS

1. Lai noteiktu, vai puses domicils ir valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savus tiesību aktus.
2. Ja puses domicils nav valstī, kuras tiesā ir celta prasība, tad, lai noteiktu, vai puses domicils ir citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, tiesa piemēro attiecīgās valsts tiesību aktus.

60. PANTS

1. Šajā konvencijā uzņēmēj sabiedrības vai citas juridiskās personas, vai fizisku vai juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur ir tās:

- a) statūtos noteiktā atrašanās vieta; vai
- b) galvenais birojs; vai
- c) galvenā darbības vieta.

2. Apvienotās Karalistes un Īrijas vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, inkorporācijas vieta, vai, ja šādas vietas nav, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem veikta izveide.

3. Lai noteiktu, vai trasta domicils ir valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

61. PANTS

Neskarot labvēlīgākus noteikumus attiecīgo valstu tiesību aktos, personas, kam ir domicils valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, un ko par netīšu noziedzīgu nodarījumu tiesā krimināltiesās citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un kuras pilsoņi tās nav, var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja tās neierodas personiski. Tomēr tiesa, kurā celta prasība, var prasīt ierasties personiski; ja persona neierodas, spriedums, kas pieņemts civillietā, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija.

62. PANTS

Konvencijā termins "tiesa" ietver jebkuru iestādi, ko valsts, kurai ir saistoša šī konvencija, noteikusi kā tādu, kurai ir jurisdikcija jautājumos, kas ir šīs konvencijas darbības jomā.

VI SADAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

63. PANTS

1. Šo konvenciju piemēro vienīgi attiecībā uz tiesvedību, kas uzsākta, un dokumentiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti, pēc šīs konvencijas stāšanās spēkā izcelsmes valstī un - ja prasa sprieduma vai publisku aktu atzīšanu vai izpildi – valstī, kurā prasa atzīšanu vai izpildi.
2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes valstī bija uzsākta pirms šīs konvencijas stāšanās spēkā, pēc minētās dienas pieņemtus spriedumus atzīst un izpilda saskaņā ar III sadaļu:
 - a) ja tiesvedība izcelsmes valstī bija uzsākta pēc 1988. gada 16. septembra Lugāno Konvencijas stāšanās spēkā gan izcelsmes valstī, gan valstī, kurā prasa atzīšanu vai izpildi;
 - b) visos pārējos gadījumos - ja jurisdikcijas pamatā ir normas, kas atbilst II sadaļas noteikumiem vai noteikumiem kādā konvencijā starp izcelsmes valsti un valsti, kur prasa atzīšanu vai izpildi, kura bija spēkā, kad tika uzsākta tiesvedība.

VII SADAĻA

SAISTĪBA AR PADOMES REGULU (EK) Nr. 44/2001 UN CITIEM INSTRUMENTIEM

64. PANTS

1. Šī konvencija neskar to, kā Eiropas Kopienas dalībvalstis piemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kā arī jebkurus tās grozījumus, 1968. gada 27. septembrī Briselē parakstīto Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, 1971. gada 3. jūnijā Luksemburgā parakstīto Protokolu par minētās konvencijas interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesā, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Konvencijām par to valstu pievienošanos minētajai konvencijai un minētajam protokolam, kuras pievienojas Eiropas Kopienai, kā arī 2005. gada 19. oktobrī Briselē parakstīto Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes nolīgumu par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās.
2. Tomēr šo konvenciju jebkurā gadījumā piemēro:
 - a) lietās par jurisdikciju, ja atbildētāja domicils ir tās valsts teritorijā, kurā piemēro šo konvenciju, bet nepiemēro kādu no šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem, vai kurā šīs konvencijas 22. vai 23. pants piešķir jurisdikciju šādas valsts tiesām;

- b) attiecībā uz *lis pendens* vai saistītām prasībām atbilstīgi 27. un 28. pantā paredzētajam, ja tiesvedība uzsākta valstī, kurā piemēro šo konvenciju, bet nepiemēro kādu no šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem, un valstī, kurā piemēro gan šo konvenciju, gan kādu no šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem;
- c) lietās par atzīšanu un izpildi, ja vai nu izcelsmes valstī, vai valstī, kur prasa atzīšanu vai izpildi, nepiemēro kādu no šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem.

3. Papildus III sadaļā paredzētajam pamatojumam, atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja jurisdikcijas pamats, uz ko balstās spriedums, atšķiras no pamata, kas izriet no šīs konvencijas, un ja atzīšanu vai izpildi prasa attiecībā uz pusi, kuras domicils ir valstī, kur piemēro šo konvenciju, bet nepiemēro kādu no šā panta 1. punktā minētajiem instrumentiem, ja vien spriedumu nevar citādi atzīt vai izpildīt saskaņā ar kādu tiesību aktu normu valstī, kurā prasa atzīšanu vai izpildi.

65. PANTS

Ievērojot 63. panta 2. punktu, 66. un 67. pantu, to valstu savstarpējās attiecībās, kurām ir saistoša šī konvencija, šī konvencija prevalē pār konvencijām, kas noslēgtas starp divām vai vairākām valstīm un kas attiecas uz tiem pašiem jautājumiem, kuros piemēro šo konvenciju. Jo īpaši šī konvencija prevalē pār VII pielikumā minētajām konvencijām.

66. PANTS

1. Konvencijas, kas minētas 65. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo konvenciju.
2. Tās paliek spēkā attiecībā uz spriedumiem, kas pieņemti, un dokumentiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti, pirms šīs konvencijas stāšanās spēkā.

67. PANTS

1. Šī konvencija neietekmē konvencijas, kas ir saistošas Līgumslēdzējām pusēm un/vai valstīm, kurām ir saistoša šī konvencija, un kas attiecībā uz konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildi. Neskarot saistības, kas izriet no citiem nolīgumiem starp atsevišķām Līgumslēdzējām pusēm, šī konvencija neliedz Līgumslēdzējām pusēm pievienoties šādām konvencijām.
2. Šī konvencija neliedz tiesai kādā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija un konvencija par kādu konkrētu jautājumu, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja domicils ir citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, bet kura nav attiecīgās konvencijas Līgumslēdzēja puse. Tiesa, kas izskata prasību, jebkurā gadījumā piemēro šīs konvencijas 26. pantu.

3. Spriedumus, ko valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, ir pieņēmusi tiesa, īstenojot konvencijā par kādu konkrētu jautājumu paredzētu jurisdikciju, saskaņā ar šīs konvencijas III sadaļu atzīt un izpilda citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija.

4. Papildus pamatojumam, kas paredzēts III sadaļā, atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja valstij, kurā prasa atzīšanu vai izpildi, nav saistoša konvencija par kādu konkrētu jautājumu un ja tās personas domicils, attiecībā uz kuru prasa atzīšanu vai izpildi, ir šajā valstī, vai ja valsts, kurā prasa atzīšanu vai izpildi, ir Eiropas Kopienas dalībvalsts, un - attiecībā uz konvencijām, kas būtu jānoslēdz Eiropas Kopienai – jebkurā no tās dalībvalstīm, ja vien spriedumu nevar citādi atzīt vai izpildīt saskaņā ar kādu tiesību aktu normu valstī, kurā prasa atzīšanu vai izpildi.

5. Ja konvencija par kādu konkrētu jautājumu, kuras Līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes valsts, gan valsts, kurā prasa atzīšanu vai izpildi, paredz nosacījumus spriedumu atzīšanai vai izpildei, tad piemēro minētos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs konvencijas noteikumus, kas attiecas uz spriedumu atzīšanas un izpildes procedūrām.

68. PANTS

1. Šī konvencija neietekmē tos nolīgumus, ar kuriem valstis, kurām ir saistoša šī konvencija, pirms šīs konvencijas spēkā stāšanās ir uzņēmušās neatzīt spriedumus, kas pieņemti citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, attiecībā uz atbildētājiem, kuru domicils vai pastāvīgā mītnesvieta ir trešā valstī, kurā 4. pantā paredzētajos gadījumos spriedumu var pamatot vienīgi ar jurisdikciju, kā noteikts 3. panta 2. punktā. Neskarot saistības, kas izriet no citiem nolīgumiem starp atsevišķām Līgumslēdzējām pusēm, šī konvencija neliedz Līgumslēdzējām pusēm pievienoties šādām konvencijām.

2. Tomēr Līgumslēdzēja puse nevar uzņemties pret trešo valsti saistības neatzīt spriedumu, ko citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, pieņēmusi tiesa, pamatojot tās jurisdikciju ar to, ka atbildētājam piederošs īpašums atrodas attiecīgajā valstī vai ka attiecīgajā valstī esošam īpašumam uzlikts arests par labu prasītājam:

- a) ja prasība ir iesniegta, lai apstiprinātu vai pasludinātu īpašumtiesības vai valdījuma tiesības uz šādu īpašumu, ja prasības priekšmets ir saņemt atļauju šāda īpašuma atsavināšanai vai ja prasības pamatā ir cits ar šādu īpašumu saistīts iemesls; vai
- b) ja īpašums ir nodrošinājums parādam, kas ir prasības priekšmets.

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

69. PANTS

1. Konvencija ir atvērta parakstīšanai Eiropas Kopienai, Dānijai un valstīm, kas brīdī, kad konvenciju atver parakstīšanai, ir Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstis.
2. Parakstītāji šo konvenciju ratificē. Ratifikācijas instrumentus deponē Šveices Federālajā padomei, kas darbojas kā šīs konvencijas deponitārs.
3. Ratificējot, Līgumslēdzējas puses var iesniegt deklarācijas saskaņā ar 1. protokola I., II. un III. pantu.
4. Konvencija stājas spēkā sestā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kad Eiropas Kopiena un viena Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts ir deponējušas savus ratifikācijas instrumentus.

5. Attiecībā uz jebkuru citu Līgumslēdzēju pusi konvencija stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad attiecīgā Līgumslēdzēja puse deponējusi savu ratifikācijas instrumentu.

6. Neskarot 2. protokola 3. panta 3. punktu, šī konvencija no tās spēkā stāšanās dienas saskaņā ar šā panta 4. un 5. punktu aizstāj Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kas parakstīta 1988. gada 16. septembrī Lugāno. Jebkura atsauce uz 1988. gada Lugāno Konvenciju citos dokumentos uzskata par atsauci uz šo konvenciju.

7. Ciktāl tas attiecas uz attiecībām starp Eiropas Kopienas dalībvalstīm un ārpus Eiropas esošām teritorijām, kas minētas 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, šī konvencija no tās spēkā stāšanās dienas attiecībā uz šīm teritorijām saskaņā ar 73. panta 2. punktu aizstāj 1968. gada 27. septembrī Briselē parakstīto Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kā arī 1971. gada 3. jūnijā Luksemburgā parakstīto Protokolu par minētās konvencijas interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesā, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Konvencijām par to valstu pievienošanos minētajai konvencijai un minētajam protokolam, kuras pievienojas Eiropas Kopienai.

70. PANTS

1. Pēc konvencijas stāšanās spēkā tai var pievienoties:
 - a) valstis, kas pēc šīs konvencijas atvēršanas parakstīšanai kļuvušas par Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm – atbilstīgi 71. pantā paredzētajiem nosacījumiem;
 - b) Eiropas Kopienas dalībvalstis, kas rīkojas konkrētu ārpus Eiropas esošu teritoriju vārdā, kuras ir attiecīgās dalībvalsts teritorijas daļa vai par kuru ārējām attiecībām šī dalībvalsts ir atbildīga – atbilstīgi 71. pantā paredzētajiem nosacījumiem;
 - c) jebkura cita valsts – atbilstīgi 72. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Valstis, kas minētas 1. punktā un kas vēlas kļūt par šīs konvencijas Līgumslēdzējām pusēm, sūta savu pieteikumu deponētājam. Pieteikumam, tostarp 71. un 72. pantā minētajai informācijai, pievieno tulkojumu angļu un franču valodā.

71. PANTS

1. Jebkura valsts, kas minēta 70. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un kas vēlas kļūt par šīs konvencijas Līgumslēdzēju pusi:

- a) paziņo visu informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu šo konvenciju;
- b) var iesniegt deklarācijas saskaņā ar 1. protokola I. un III. pantu.

2. Pirms deponēt attiecīgās valsts pievienošanās instrumentu, deponitārs pārsūta pārējām Līgumslēdzējām pusēm visu informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. punktu.

72. PANTS

1. Jebkura valsts, kas minēta 70. panta 1. punkta c) apakšpunktā un kas vēlas kļūt par šīs konvencijas Līgumslēdzēju pusi:

- a) paziņo visu informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu šo konvenciju;
- b) var iesniegt deklarācijas saskaņā ar 1. protokola I. un III. pantu; un

- c) iesniedz deponētāram informāciju jo īpaši par:
- 1) savu tiesu sistēmu, tostarp informāciju par tiesnešu iecelšanu un neatkarību;
 - 2) saviem tiesību aktiem, kas attiecas uz civilprocesu un spriedumu izpildi; un
 - 3) savām starptautiskajām privāttiesībām, kas attiecas uz civilprocesu.
2. Pirms uzaicināt attiecīgo valsti pievienoties saskaņā ar šā panta 3. punktu, deponētārs pārsūta pārējām Līgumslēdzējām pusēm visu informāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. punktu.
3. Neskarot 4. punktu, deponētārs uzaicina attiecīgo valsti pievienoties konvencijai vienīgi tad, ja tas ir saņēmis Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu piekrišanu. Līgumslēdzējas puses cenšas dot savu piekrišanu, vēlākais, viena gada laikā pēc deponētāra uzaicinājuma.
4. Konvencija stājas spēkā vienīgi attiecībās starp valsti, kas pievienojas, un Līgumslēdzējām pusēm, kas līdz trešā mēneša pirmajai dienai pēc pievienošanās instrumenta deponēšanas nav izteikušas nekādus iebildumus pret pievienošanos.

73. PANTS

1. Pievienšanās instrumentus deponē depozitāram.
2. Attiecībā uz 70. pantā minēto valsti, kas pievienojas, konvencija stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc tās pievienšanās instrumenta deponēšanas. No tā brīža valsti, kas pievienojas, uzskata par konvencijas Līgumslēdzēju pusi.
3. Jebkura Līgumslēdzēja puse var iesniegt depozitāram šīs konvencijas tekstu attiecīgās Līgumslēdzējas puses valodā vai valodās, un tās uzskata par autentiskām, ja Līgumslēdzējas puses par to vienojas saskaņā ar 2. protokola 4. pantu.

74. PANTS

1. Šī konvencija ir noslēgta uz nenoteiktu laiku.
2. Jebkura Līgumslēdzēja puse var jebkurā laikā konvenciju denonsēt, nosūtot paziņojumu depozitāram.
3. Denonsēšana stājas spēkā tā kalendārā gada beigās, kad beidzies sešu mēnešu termiņš no dienas, kad depozitārs saņēmis paziņojumu par denonsēšanu.

75. PANTS

Šai konvencijai pievienots:

- 1. protokols par dažiem jurisdikcijas, procedūras un izpildes jautājumiem;
- 2. protokols par konvencijas vienotu interpretāciju un par Pastāvīgo komiteju;
- 3. protokols par konvencijas 67. panta piemērošanu;
- I līdz IV pielikums un VII pielikums ar informāciju, kas saistīta ar šīs konvencijas piemērošanu;
- V un VI pielikums, kuros iekļautas šīs konvencijas 54., 57. un 58. pantā minētās apliecības;
- VIII pielikums, kurā iekļautas šīs konvencijas 79. pantā minētās autentiskās valodas; un
- IX pielikums par 1. protokola II. panta piemērošanu.

Minētie protokoli un pielikumi ir šīs konvencijas sastāvdaļa.

76. PANTS

Neskarot 77. pantu, jebkura Līgumslēdzēja puse var prasīt šīs konvencijas pārskatīšanu. Šajā nolūkā depozitārs sasauca Pastāvīgo komiteju, kā noteikts 2. protokola 4. pantā.

77. PANTS

1. Līgumslēdzējas puses paziņo depozitāram visus noteikumus tiesību aktos, ar kuriem groza sarakstus I līdz IV pielikumā, kā arī visus svītrojumu vai papildinājumus VII pielikuma sarakstā un to spēkā stāšanās dienu. Šādu paziņošanu veic savlaicīgi pirms spēkā stāšanās dienas, un paziņojumu papildina ar tulkojumu angļu un franču valodā. Depozitārs atbilstīgi pielāgo attiecīgos pielikumus, iepriekš apspriežoties ar Pastāvīgo komiteju saskaņā ar 2. protokola 4. pantu. Šim nolūkam Līgumslēdzējas puses nodrošina pielāgojumu tulkojumus savās valodās.

2. Jebkurus grozījumus šīs konvencijas V līdz VI pielikumā un VIII līdz IX pielikumā pieņem Pastāvīgā komiteja saskaņā ar 2. protokola 4. pantu.

78. PANTS

1. Depozitārs informē Līgumslēdzējas puses par:
 - a) katra ratifikācijas vai pievienošanās instrumenta deponēšanu;
 - b) šīs konvencijas spēkā stāšanās dienām attiecībā uz Līgumslēdzējām pusēm;
 - c) jebkuru deklarāciju, kas saņemta saskaņā ar 1. protokola I. līdz IV. pantu;
 - d) jebkādu paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 74. panta 2. punktu, 77. panta 1. punktu un 3. protokola 4. punktu.
2. Paziņojumiem pievienos tulkojumus angļu un franču valodā.

79. PANTS

Šo konvenciju, kas sagatavota vienā oriģināleksemlārā VIII pielikumā uzskaitītajās valodās, deponē Šveices Federālajā arhīvā; visi teksti ir vienlīdz autentiski. Šveices Federālā padome katrai Līgumslēdzējai pusei pārsūta apliecinātu kopiju.

TO APLIECINOT, Pilnvarotie ir parakstījuši šo konvenciju.

1. PROTOKOLS
PAR DAŽIEM JURISDIKCIJAS,
PROCEDŪRAS UN IZPILDES JAUTĀJUMIEM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I. PANTS

1. Vienā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, sagatavotus tiesas un ārpustiesas dokumentus, kas jāizsniedz personām citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, pārsūta saskaņā ar procedūrām, kuras noteiktas konvencijās un nolīgumos, kas ir spēkā šo valstu starpā.

2. Ja vien Līgumslēdzēja puse, kuras teritorijā jānotiek dokumenta izsniegšanai, neiebilst deponētājam iesniegtā deklarācijā, šādus dokumentus var nosūtīt arī attiecīgās tās valsts amatpersonas, kurā dokuments sagatavots, tieši attiecīgajām amatpersonām valstī, kurā atrodas dokumentu adresāts. Šajā gadījumā izcelsmes valsts amatpersona nosūta dokumenta kopiju pieteikuma iesniegšanas valsts amatpersonai, kuras kompetencē ir dokumenta turpmāka pārsūtīšana adresātam. Dokumentu pārsūta tādā veidā, kā noteikts pieteikuma iesniegšanas valsts tiesību aktos. Pārsūtīšanu dokumentē ar apliecību, ko tieši nosūta izcelsmes valsts amatpersonai.

3. Eiropas Kopienas dalībvalstis, kurām ir saistoša Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1348/2000 vai 2005. gada 19. oktobrī Briselē parakstītais Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu, savstarpējās attiecībās piemēro minēto regulu un minēto nolīgumu.

II. PANTS

1. Valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija un kuras minētas IX pielikumā, prasībās par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos nevar pilnībā atsaukties uz jurisdikciju, kas noteikta Konvencijas 6. panta 2. punktā un 11. pantā. Jebkuru personu, kuras domicils ir citā valstī, kurai ir saistoša šī konvencija, var iesūdzēt šo valstu tiesās saskaņā ar IX pielikumā minētajām normām.
2. Ratificējot, Eiropas Kopiena var deklarēt, ka dažās citās dalībvalstīs nevar atsaukties uz 6. panta 2. punktā un 11. pantā minētajām prasībām, un sniegt informāciju par piemērojamajām normām.
3. Spriedumus, kas citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, pieņemti atbilstīgi 6. panta 2. punktam vai 11. pantam, saskaņā ar III sadaļu atzīst un izpilda šā panta 1. un 2. punktā minētajās valstīs. Jebkādas sekas, ko šajās valstīs pieņemti lēmumi rada trešām personām, piemērojot 1. un 2. punkta noteikumus, atzīst arī citās valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija.

III. PANTS

1. Šveice patur tiesības ratificējot deklarēt, ka tā nepiemēros šādu 34. panta 2. punkta daļu:

" izņemot gadījumu, kad atbildētājs nav sācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt".

Ja Šveice iesniedz šādu deklarāciju, pārējās Līgumslēdzējas puses piemēro tādu pašu atrunu attiecībā uz spriedumiem, ko pieņēmušas Šveices tiesas.

2. Attiecībā uz spriedumiem, kas pieņemti 70. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā valstī, kas pievienojas, Līgumslēdzējas puses ar deklarācijas palīdzību var paturēt:

a) šā panta 1. punktā minētās tiesības; un

b) konvencijas 39. pantā minētās tiesības, neskarot tās 41. pantu, pēc savas iniciatīvas pārbaudīt, vai ir jebkāds pamatojums sprieduma atzīšanas un izpildes atteikšanai.

3. Ja Līgumslēdzēja puse ir izteikusi šādu atrunu attiecībā uz valsti, kas pievienojas, kā minēts 2. punktā, attiecīgā valsts, kas pievienojas, var ar deklarāciju paturēt tādas pašas tiesības attiecībā uz spriedumiem, ko pieņēmušas attiecīgās Līgumslēdzējas puses tiesas.

4. Izņemot 1. punktā minēto atrunu, deklarācijas ir spēkā piecus gadus, un tās var atjaunot šāda termiņa beigās. Līgumslēdzēja puse paziņo par 2. punktā minētās deklarācijas atjaunošanu ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētā termiņa beigām. Valsts, kas pievienojas, var atjaunot savu saskaņā ar 3. punktu sniegto deklarāciju tad, kad ir atjaunota attiecīgā deklarācija saskaņā ar 2. punktu.

IV. PANTS

Šajā protokolā minētās deklarācijas var atsaukt jebkurā laikā, par to paziņojot deponitāram. Paziņojumam pievieno tulkojumu angļu un franču valodā. Līgumslēdzējas puses nodrošina tulkojumus savās valodās. Jebkura šāda atsaukšana stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc paziņošanas.

2. PROTOKOLS
PAR KONVENCIJAS
VIENOTU INTERPRETĀCIJU
UN PAR PASTĀVĪGO KOMITEJU

PREAMBULA

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ šīs konvencijas 75. pantu,

ŅEMOT VĒRĀ būtisko saikni starp šo konvenciju, 1988. gada Lugāno Konvenciju un šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minētajiem instrumentiem,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka Eiropas Kopienu Tiesai ir jurisdikcija pieņemt nolēmumus par šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minēto instrumentu noteikumu interpretāciju,

ŅEMOT VĒRĀ, ka šī konvencija kļūst par Kopienas noteikumu sastāvdaļu un ka tādēļ Eiropas Kopienu Tiesai ir jurisdikcija pieņemt nolēmumus par šīs konvencijas noteikumu interpretāciju attiecībā uz to, kā Eiropas Kopienas dalībvalstu tiesas piemēro šos noteikumus,

ŅEMOT VĒRĀ nolēmumus, ko līdz šīs konvencijas parakstīšanai Eiropas Kopienu Tiesa pieņēmusi attiecībā uz šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minēto instrumentu interpretāciju, un nolēmumus, ko līdz šīs konvencijas parakstīšanai 1988. gada Lugāno Konvencijas Līgumslēdzēju pušu tiesas pieņēmušas attiecībā uz minēto konvenciju,

ŅEMOT VĒRĀ to, ka paralēli notikusī 1988. gada Lugāno Konvencijas un Briseles Konvencijas pārskatīšana, kā rezultātā tika noslēgta šī konvencija ar pārskatīto tekstu, tika lielā mērā pamatota uz iepriekšminētajiem nolēmumiem par 1968. gada Briseles Konvenciju un 1988. gada Lugāno Konvenciju,

ŅEMOT VĒRĀ, ka Briseles Konvencijas pārskatītais teksts pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā ir iekļauts Regulā (EK) Nr. 44/2001,

ŅEMOT VĒRĀ, ka minētais pārskatītais teksts bija pamatā arī šīs konvencijas tekstam,

VĒLOTIES novērst, pilnībā cienot tiesu neatkarību, atšķirīgus traktējumus un panākt pēc iespējas vienotu šīs konvencijas un Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumu, kas lielā mērā ir atkārtoti šajā konvencijā, kā arī citu šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minēto instrumentu noteikumu interpretāciju,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. PANTS

1. Jebkura tiesa, kas piemēro un interpretē šo konvenciju, pienācīgi ņem vērā tos principus, kas noteikti visos attiecīgajos lēmumos par minētajiem noteikumiem vai visiem līdzīgiem noteikumiem, kas paredzēti 1988. gada Lugāno Konvencijā un šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minētajos instrumentos, ko pieņēmušas tiesas valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, un Eiropas Kopienu Tiesa.

2. Uz Eiropas Kopienas dalībvalstu tiesām attiecas 1. punktā noteiktais pienākums, neskarot to pienākumus saistībā ar Eiropas Kopienu Tiesu, kuri izriet no Eiropas Kopienas dibināšanas līguma vai 2005. gada 19. oktobrī Briselē parakstītā Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes Nolīguma par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

2. PANTS

Jebkura valsts, kurai ir saistoša šī konvencija un kura nav Eiropas Kopienas dalībvalsts, ir tiesīga iesniegt lietas izklāstus vai rakstiskus apsvērumus saskaņā ar 23. pantu Protokolā par Eiropas Kopienu Tiesas Statūtiem, ja Eiropas Kopienas dalībvalsts tiesa vēršas Eiropas Kopienu Tiesā, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu par šīs konvencijas vai šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minēto instrumentu interpretāciju.

3. PANTS

1. Eiropas Kopienu Komisija izveido sistēmu apmaiņai ar informāciju par attiecīgajiem spriedumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo konvenciju, kā arī par attiecīgajiem spriedumiem saskaņā ar 1988. gada Lugāno Konvenciju un šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minētajiem instrumentiem. Šī sistēma ir publiski pieejama, un tajā iekļauj spriedumus, ko pieņēmušas pēdējās instances tiesas un Eiropas Kopienu Tiesa, kā arī īpašas nozīmes spriedumus, kas ir galīgi un pieņemti saskaņā ar šo konvenciju, 1988. gada Lugāno Konvenciju un šīs konvencijas 64. panta 1. punktā minētajiem instrumentiem. Spriedumus klasificē un papildina ar kopsavilkumu.

Sistēmā iekļauj spriedumus, ko valstīs, kurām ir saistoša šī konvencija, ir pieņēmušas šo valstu tiesas un Komisijai pārsūtījušas kompetentās iestādes.

2. Eiropas Kopienu Tiesas sekretārs veic tādu lietu atlasīšanu, kas ir īpaši būtiskas pareizai konvencijas darbībai, un Tiesa iesniedz atlasīto judikatūru ekspertu sanāksmē saskaņā ar šā protokola 5. pantu.

3. Līdz brīdim, kamēr Eiropas Kopienas būs izveidojušas sistēmu atbilstoši 1. punktam, Eiropas Kopienu Tiesa informācijas apmaiņas sistēmu, kas izveidota ar 1988. gada Lugāno Konvencijas 2. protokolu, saglabā attiecībā uz spriedumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo konvenciju un 1988. gada Lugāno Konvenciju.

4. PANTS

1. Izveido Pastāvīgo komiteju, kurā ir Līgumslēdzēju pušu pārstāvji.
2. Pēc Līgumslēdzējas puses pieprasījuma konvencijas deponitārs sasauca komitejas sanāksmes, lai:
 - apspriestos par saistību starp šo konvenciju un citiem starptautiskiem instrumentiem;
 - apspriestos par 67. panta piemērošanu, tostarp plānoto pievienošanas instrumentiem par konkrētiem jautājumiem saskaņā ar 67. panta 1. punktu un ierosinātiem tiesību aktiem saskaņā ar 3. protokolu;
 - apsvērtu jaunu valstu pievienošanu. Jo īpaši komiteja var uzdot valstīm, kas minētas 70. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jautājumus par to tiesu sistēmu un konvencijas īstenošanu. Komiteja var arī apsvērt iespējamus konvencijas pielāgojumus, kas nepieciešami, lai to piemērotu valstīs, kas pievienojas;
 - pieņemtu šīs konvencijas jaunas autentiskas valodu versijas saskaņā ar 73. panta 3. punktu un vajadzīgos grozījumus VIII pielikumā;
 - apspriestos par konvencijas pārskatīšanu saskaņā ar 76. pantu;

- apspriestos par grozījumiem I līdz IV pielikumā un VII pielikumā saskaņā ar 77. panta 1. punktu;
 - pieņemtu grozījumus V un VI pielikumā saskaņā ar 77. panta 2. punktu;
 - atsauktu Līgumslēdzēju pušu atrunas un deklarācijas saskaņā ar 1. protokolu un veiktu vajadzīgos grozījumus IX pielikumā.
3. Komiteja reglamentu attiecībā uz tās darbību un lēmumu pieņemšanu. Minētais reglaments paredz iespēju apsprieties un pieņemt lēmumus, izmantojot rakstisku procedūru.

5. PANTS

1. Depozitārs, ja nepieciešams, var sasaukt ekspertu sanākumi, lai apmainītos ar viedokļiem par konvencijas darbību, jo īpaši par judikatūras un jaunu tiesību aktu izstrādi, kas var ietekmēt konvencijas piemērošanu.
2. Šajā sanāksmē piedalās eksperti no Līgumslēdzējām pusēm, valstīm, kurām ir saistoša šī konvencija, Eiropas Kopienu Tiesas un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas. Sanāksmē var piedalīties arī citi eksperti, kuru klātbūtni uzskata par lietderīgu.
3. Visas problēmas, kas rodas saistībā ar konvencijas darbību, var nodot šā protokola 4. pantā minētajai Pastāvīgajai komitejai turpmākai rīcībai.

3. PROTOKOLS
PAR KONVENCIJAS
67. PANTA PIEMĒROŠANU

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

1. Konvencijas mērķiem noteikumi, kas attiecībā uz konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildi un kas ir vai tiks iekļauti Eiropas Kopienu iestāžu dokumentos, uztver tāpat kā 67. panta 1. punktā minētās konvencijas.
2. Ja viena no Līgumslēdzējām pusēm uzskata, ka Eiropas Kopienu iestāžu ierosinātajā dokumentā iekļauts noteikums ir pretrunā konvencijai, Līgumslēdzējas puses nekavējoties apsver grozījumus konvencijā saskaņā ar 76. pantu, neskarot 2. protokolā paredzēto kārtību.
3. Ja Līgumslēdzēja puse vai vairākas puses kopā savos tiesību aktos iekļauj dažus vai visus noteikumus no Eiropas Kopienas iestāžu dokumentiem, kas minēti 1. punktā, tad šos valstu tiesību aktu noteikumus uztver tāpat kā 67. panta 1. punktā minētās konvencijas.
4. Līgumslēdzējas puses deponētāram dara zināmu 3. punktā minēto noteikumu tekstu. Šādam paziņojumam pievieno tulkojumu angļu un franču valodā.

I PIELIKUMS

Konvencijas 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā minētās jurisdikcijas normas ir šādas:

- Beļģijā: 5. līdz 14. pants 2004. gada 16. jūlija Likumā par starptautiskajām privāttiesībām,
- Bulgārijā: Starptautiskā privāttiesību kodeksa 4. panta 1. punkts,
- Čehijas Republikā: 86. pants Likuma Nr. 99/1963 *Coll.*, Civilprocesa kodekss (*občanský soudní řád*) ar grozījumiem,
- Dānijā: Tiesvedības akta 246. panta 2. un 3. punkts (*Lov om retsens pleje*),
- Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozeßordnung*) 23. pants,
- Igaunijā: Civilprocesa kodeksa (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) 86. pants,
- Grieķijā: Civilprocesa kodeksa (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40. pants,
- Francijā: Civilkodeksa (*code civil*) 14. un 15. pants,

- Islandē: Civilprocesa likuma (*Lög um meðferð einkamála nr. 91/1991*) 32. panta 4. punkts,
- Īrijā: normas, kas ļauj jurisdikciju pamatot ar to, ka dokuments, ar ko ceļ prasību, atbildētājam izsniegts viņa pagaidu uzturēšanās laikā Īrijā,
- Itālijā: 3. un 4. pants 1995. gada 31. maija Aktā 218,
- Kiprā: 21. panta 2. punkts 1960. gada Tiesu likumā Nr. 14, ar grozījumiem,
- Latvijā: Civilprocesa likuma 27. pants un 28. panta 3., 5., 6. un 9. punkts,
- Lietuvā: Civilprocesa kodeksa (*Civilinio proceso kodeksas*) 31. pants,
- Luksemburgā: Civilkodeksa (*Code civil*) 14. un 15. pants,
- Ungārijā: 1979. gada Dekrēta-likuma Nr. 13 par starptautiskajām privāttiesībām (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*) 57. pants,
- Maltā: Tiesas organizācijas un civilprocesa kodeksa 12. nodaļas (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) 742., 743. un 744. pants un Tirdzniecības kodeksa 13. nodaļas (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*) 549. pants,

- Norvēģijā: Strīdu likuma (*tvisteloven*) 4-3. panta 2. punkta otrais teikums,
- Austrijā: Likuma par tiesas jurisdikciju (*Jurisdiktionsnorm*) 99. pants,
- Polijā: Civilprocesa kodeksa (*Kodeks postępowania cywilnego*) 1103. un 1110. pants, ciktāl tie nosaka jurisdikciju, pamatojoties uz atbildētāja mītnesvietu Polijā, atbildētājam piederošu īpašumu Polijā vai atbildētāja tiesībām uz īpašumtiesībām Polijā, faktu, ka strīda objekts atrodas Polijā, un faktu, ka viena no pusēm ir Polijas pilsonis,
- Portugālē: Civilprocesa kodeksa (*Código de Processo Civil*) 65. un 65A. pants un Darba procesa kodeksa (*Código de Processo de Trabalho*) 11. pants,
- Rumānijā: 148. līdz 157. pants Likumā Nr. 105/1992 par starptautisko privāttiesību attiecībām,
- Slovēnijā: Starptautisko privāttiesību un procesa likuma (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48. panta 2. punkts saistībā ar Civilprocesa likuma (*Zakon o pravdnem postopku*) 47. panta 2. punktu un Starptautisko privāttiesību un procesa likuma (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. pants saistībā ar Civilprocesa likumā (*Zakon o pravdnem postopku*) 59. pantu,
- Slovākijā: 37. līdz 37e. pants Aktā Nr. 97/1963 par starptautiskajām privāttiesībām un ar to saistītajām procesuālajām normām,

- Šveicē: *le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro* nozīmē, kas paredzēta 4. pantā *loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*,
- Somijā: Procesuālā kodeksa (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*) 10. nodaļas 1. iedaļas pirmās daļas otrais, trešais un ceturtais teikums,
- Zviedrijā: Procesuālā kodeksa (*rättegångsbalken*) 10. nodaļas 3. iedaļas pirmās daļas pirmais teikums,
- Apvienotajā Karalistē: normas, kas ļauj jurisdikciju pamatot ar to, ka:
 - a) dokuments, ar ko ceļ prasību, atbildētājam izsniegts viņa pagaidu uzturēšanās laikā Apvienotajā Karalistē; vai
 - b) Apvienotajā Karalistē atrodas atbildētājam piederošs īpašums; vai
 - c) aresta uzlikšanu īpašumam Apvienotajā Karalistē par labu prasītājam.

II PIELIKUMS

Tiesas vai kompetentās iestādes, kam var iesniegt konvencijas 39. pantā minēto pieteikumu, ir šādas:

- Beļģijā: "*tribunal de première instance*" vai "*rechtbank van eerste aanleg*" vai "*erstinstanzliches Gericht*",
- Bulgārijā: "*Софийски градски съд*",
- Čehijas Republikā: "*okresní soud*" vai "*soudní exekutor*",
- Dānijā: "*byret*",
- Vācijā:
 - a) "*Landgericht*" palātas tiesas priekšsēdētājs,
 - b) publiska akta izpildāmības pasludināšanas procedūrā – notārs,
- Igaunijā: "*maakohus*" (apgabaltiesa),

- Grieķijā: "*Μονομελές Πρωτοδικείο*",
- Spānijā: "*Juzgado de Primera Instancia*",
- Francijā:
 - a) "*greffier en chef du tribunal de grande instance*",
 - b) "*président de la chambre départementale des notaires*", ja prasa notariāla publiska akta izpildāmības pasludināšanu,
- Īrijā: Augstā Tiesa ("*High Court*")
- Islandē: "*héraðsdómur*",
- Itālijā: "*corte d'appello*",
- Kiprā: "*Επαρχιακό Δικαστήριο*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā – "*Οικογενειακό Δικαστήριο*",
- Latvijā: rajona (pilsētas) tiesa,

- Lietuvā: "*Lietuvos apeliacinis teismas*",
- Luksemburgā: "*tribunal d'arrondissement*" tiesas sēdes priekšsēdētājs,
- Ungārijā: "*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*", bet Budapeštā – "*Budai Központi Kerületi Bíróság*",
- Maltā: "*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*" vai "*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*", vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā – "*Registratur tal-Qorti*" pēc "*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*" nosūtījuma,
- Nīderlandē: "*voorzieningenrechter van de rechtbank*",
- Norvēģijā: "*tingrett*",
- Austrijā: "*Bezirksgericht*",
- Polijā: "*sąd okręgowy*",
- Portugālē: "*Tribunal de Comarca*",
- Rumānijā: "*Tribunal*",

- Slovēnijā: *"okrožno sodišče"*,
- Slovēnijā: *"okresný súd"*,
- Šveicē:
 - a) attiecībā uz spriedumiem, kas piespriež naudas summas maksājumu – *"juge de la mainlevée" /"Rechtsöffnungsrichter" /"giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione"*, tās procedūras ietvaros, ko reglamentē *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento* 80. un 81. pants;
 - b) attiecībā uz spriedumiem, kas piespriež rīcību, kas nav naudas summas maksājums, – *"juge cantonal d'exequatur" compétent / zuständiger "kantonaler Vollstreckungsrichter" /"giudice cantonale" competente a pronunciare l'exequatur*,
- Somijā: *"käräjäoikeus/ tingsrätt"*,
- Zviedrijā: *"Svea hovrätt"*,

- Apvienotajā Karalistē:

- a) Anglijā un Velsā: "*High Court of Justice*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*" pēc valsts sekretāra nosūtījuma;
 - b) Skotijā: "*Court of Session*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Sheriff Court*" pēc valsts sekretāra nosūtījuma;
 - c) Ziemeļīrijā: "*High Court of Justice*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*" pēc valsts sekretāra nosūtījuma;
 - d) Gibraltārā: "*Supreme Court of Gibraltar*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*" pēc Gibraltāra ģenerālprokurora nosūtījuma.
-

III PIELIKUMS

Tiesas, kurās var iesniegt konvencijas 43. panta 2. punktā minētās pārsūdzības, ir šādas:

- Beļģijā:
 - a) attiecībā uz atbildētāja iesniegtu pārsūdzību – "*tribunal de première instance*" vai "*rechtbank van eerste aanleg*" vai "*erstinstanzliches Gericht*",
 - b) attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja iesniegtu pārsūdzību – "*cour d'appel*" vai "*hof van beroep*",
- Bulgārijā: "*Апелативен съд – София*",
- Čehijas Republikā: apelācijas tiesa ar rajona tiesas starpniecību,
- Dānijā: "*landsret*",
- Vācijas Federatīvajā Republikā: "*Oberlandesgericht*",
- Igaunijā: "*ringkonnakohus*",
- Grieķijā: "*Εφετείο*",

- Spānijā: "*Juzgado de Primera Instancia*", kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, lai "*Audiencia Provincial*" izlemj pārsūdzību,
- Francijā:
 - a) "*cour d'appel*" par lēmumiem, kas atļauj piemērošanu,
 - b) "*tribunal de grande instance*" tiesas sēdes priekšsēdētājs par lēmumiem, kas noraida piemērošanu,
- Īrijā: Augstā Tiesa ("*High Court*")
- Islandē: "*héraðsdómur*",
- Itālijā: "*corte d'appello*",
- Kiprā: "*Επαρχιακό Δικαστήριο*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā – "*Οικογενειακό Δικαστήριο*",
- Latvijā: apgabaltiesa ar rajona (pilsētas) tiesas starpniecību,
- Lietuvā: "*Lietuvos apeliacinis teismas*",

- Luksemburgā: "*Cour supérieure de Justice*", kas darbojas kā apelācijas tiesa civillietās,
- Ungārijā: vietējā tiesa, kas atrodas apgabaltiesas atrašanās vietā (Budapeštā – "*Central District Court of Buda*"); pārsūdzību izskata apgabaltiesa (Budapeštā – "*Capital Court*"),
- Maltā: "*Qorti ta' l-Appell*" saskaņā ar pārsūdzības procedūru, kas noteikta *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12* vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā – "*ċitazzjoni*" pirms "*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*",
- Nīderlandē: "*rechtbank*",
- Norvēģijā: "*lagmannsrett*",
- Austrijā: "*Landesgericht*" ar "*Bezirksgericht*" starpniecību,

- Polijā: "*sąd apelacyjny*" ar "*sąd okręgowy*" starpniecību,
- Portugālē: "*Tribunal da Relação*". Pārsūdzības iesniedz, aizpildot pieteikumu saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, ko iesniedz tiesā, kuras lēmums tiek pārsūdzēts,
- Rumānijā: "*Curte de Apel*",
- Slovēnijā: "*okrožno sodišče*",
- Slovākijā: apelācijas instances tiesa ar tās rajona tiesas starpniecību, kuras lēmumu pārsūdz,
- Šveicē: "*tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale*",
- Somijā: "*hovioikeus / hovrätt*",
- Zviedrijā: "*Svea hovrätt*",

- Apvienotajā Karalistē:

- a) Anglijā un Velsā: "*High Court of Justice*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*";
 - b) Skotijā: "*Court of Session*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Sheriff Court*";
 - c) Ziemeļīrijā: "*High Court of Justice*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*";
 - d) Gibraltārā: "*Supreme Court of Gibraltar*" vai sprieduma par uzturēšanu gadījumā — "*Magistrates' Court*".
-

IV PIELIKUMS

Pārsūdzības, ko var iesniegt saskaņā ar konvencijas 44. pantu, ir šādas:

- Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā un Nīderlandē — pārsūdzība kasācijas kārtībā,
- Bulgārijā: *"обжалване пред Върховния касационен съд"*,
- Čehijas Republikā: *"dovolání"* un *"žaloba pro zmatečnost"*,
- Dānijā: pārsūdzība iesniedzama *"højesteret"* ar *"Procesbevillingsnævnet"* atļauju,
- Vācijas Federatīvajā Republikā: *"Rechtsbeschwerde"*,
- Igaunijā: *"kassatsioonikaebus"*,
- Īrijā: pārsūdzība par tiesību jautājumiem iesniedzama *"Supreme Court"*,
- Islandē: pārsūdzība iesniedzama *"Hæstiréttur"*,

- Kiprā: pārsūdzība iesniedzama *Supreme Court*,
- Latvijā: pārsūdzība Augstākās tiesas Senātā ar apgabaltiesas starpniecību,
- Lietuvā: pārsūdzība iesniedzama "*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*",
- Ungārijā: "*felülvizsgálati kérelem*",
- Maltā: turpmāka pārsūdzība citā tiesā nav iespējama; attiecībā uz spriedumiem par uzturēšanu – "*Qorti ta' l-Appell*" saskaņā ar pārsūdzības procedūru, kas noteikta "*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12*",
- Norvēģijā: pārsūdzība iesniedzama "~~Høyesteretts Ankeutvalg~~" vai "*Høyesterett*",
- Austrijā: "*Revisionsrekurs*",
- Polijā: "*skarga kasacyjna*",
- Portugālē: pārsūdzība par tiesību jautājumiem,
- Rumānijā: "*contestatie in anulare*" vai "*revizuire*",

- Slovēnijā: pārsūdzība iesniedzama "*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*",
- Slovēkijā: "*dovolanie*",
- Šveicē: "*recours devant le Tribunal fédéral*" / "*Beschwerde beim Bundesgericht*" / "*ricorso davanti al Tribunale federale*",
- Somijā: pārsūdzība iesniedzama "*korkein oikeus / högsta domstolen*",
- Zviedrijā: pārsūdzība iesniedzama "*Högsta domstolen*",
- Apvienotajā Karalistē: vienreizēja turpmāka pārsūdzība par tiesību jautājumiem.

V PIELIKUMS

Apliecība attiecībā uz spriedumiem un izlīgumiem, kas minēta 54. un 58. pantā Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

1. Izcelsmes valsts

2. Tiesa vai kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums

 - 2.2. Adrese

 - 2.3. Tālr./fakss:/e-pasts

3. Tiesa, kas pieņēmusi spriedumu/apstiprinājusi izlīgumu*
 - 3.1. Tiesas veids

 - 3.2. Tiesas atrašanās vieta

4. Spriedums/izlīgums*

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Spriedumā/izlīgumā iesaistītās puses*

4.3.1. Prasītāja(-u) vārds(-i)

4.3.2. Atbildētāja(-u) vārds(-i)

4.3.3. Citu pušu vārdi, ja tādas ir

4.4. Diena, kad izsniegts dokuments, ar ko celta prasība, ja spriedums pieņemts aizmuguriski

4.5. Sprieduma/izlīguma* teksts pievienots šai apliecībai

5. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

Spriedums/izlīgums* ir izpildāms izcelsmes valstī (Konvencijas 38./58. pants) attiecībā uz:

Vārds, uzvārds:

..... (vieta),datums)

Paraksts un/vai zīmogs

* Lieko svītrot

Apliecība attiecībā uz publiskiem aktiem, kas minēta 57. panta 4. punktā Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

1. Izcelsmes valsts

2. Tiesa vai kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību
 - 2.1. Nosaukums

 - 2.2. Adrese

 - 2.3. Tālr./fakss:/e-pasts

3. Iestāde, kas nodrošinājusi akta autentiskumu
 - 3.1. Iestāde, kas iesaistīta publiskā akta sastādīšanā (attiecīgā gadījumā)
 - 3.1.1. Iestādes nosaukums

 - 3.1.2. Iestādes atrašanās vieta

3.2. Iestāde, kas reģistrējusi publisko aktu (attiecīgā gadījumā)

3.2.1. Iestādes veids

3.2.2. Iestādes atrašanās vieta

4. Publiskais akts

4.1. Akta apraksts

4.2. Datums

4.2.1. kad akts sastādīts

4.2.2. (ja tas ir atšķirīgs) kad akts reģistrēts

4.3. Atsauces numurs

4.4. Akta puses

4.4.1. Kreditora vārds

4.4.2. Parādnieka vārds

5. Izpildāmās saistības teksts pievienots šai apliecībai.

Publiskais akts ir izpildāms pret parādnieku izcelsmes valstī (Konvencijas 57. panta 1. punkts)

..... (Vieta), (datums)

Paraksts un/vai zīmogs

Konvencijas, ko aizstāj saskaņā ar konvencijas 65. pantu, ir jo īpaši šādas:

- Madridē 1896. gada 19. novembrī parakstītais Līgums starp Šveices Konfederāciju un Spāniju par spriedumu savstarpēju izpildi civillietās un komercietās,
- Bernē 1926. gada 21. decembrī parakstītā Konvencija starp Čehoslovākijas Republiku un Šveices Konfederāciju par spriedumu atzīšanu un izpildi, ar papildprotokoliem,
- Bernē 1929. gada 2. novembrī parakstītā Konvencija starp Šveices Konfederāciju un Vācijas Reichu par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildi,
- Kopenhāgenā 1932. gada 16. martā parakstītā Konvencija starp Dāniju, Somiju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju par spriedumu atzīšanu un izpildi,
- Romā 1933. gada 3. janvārī parakstītā Konvencija starp Šveices Konfederāciju un Itāliju par spriedumu atzīšanu un izpildi,
- Stokholmā 1936. gada 15. janvārī parakstītā Konvencija starp Zviedriju un Šveices Konfederāciju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildi,

- Bernē 1959. gada 29. aprīlī parakstītā Konvencija starp Šveices Konfederāciju un Beļģiju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildi,
- Bernē 1960. gada 16. decembrī parakstītā Konvencija starp Austriju un Šveices Konfederāciju par spriedumu atzīšanu un izpildi,
- Londonā 1961. gada 12. jūnijā parakstītā Konvencija starp Norvēģiju un Apvienoto Karalisti, kas paredz spriedumu savstarpēju atzīšanu un izpildi civillietās,
- Oslo 1977. gada 17. jūnijā parakstītā Konvencija starp Norvēģiju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu un izpildāmu aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās,
- Kopenhāgenā 1977. gada 11. oktobrī parakstītā Konvencija starp Dāniju, Somiju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās,
- Vīnē 1984. gada 21. maijā parakstītā Konvencija starp Norvēģiju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās.

VIII PIELIKUMS

Konvencijas 79. pantā minētās valodas ir angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, islandiešu, itāļu, īru, latviešu, lietuviešu, maltiešu, norvēģu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, spāņu, somu, ungāru, vācu un zviedru valoda.

Valstis un normas, kas minētas 1. protokola II. pantā, ir šādas:

- Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozeßordnung*) 68., 72., 73. un 74. pants par trešo personu paziņojumiem,
- Austrijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozeßordnung*) 21. pants par trešo personu paziņojumiem,
- Ungārijā: Civilprocesa kodeksa (*Polgári perrendtartás*) 58. līdz 60. pants par trešo personu paziņojumiem,
- Šveicē – attiecībā uz kantoniem, kuru piemērojamais civilprocesa kodekss neparedz konvencijas 6. panta 2. punktā un 11. pantā minēto jurisdikciju: attiecīgie piemērojamā civilprocesa kodeksa noteikumi par trešo personu paziņojumiem (*litis denuntiatio*).